

**แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1**
**GUIDELINES FOR IMPLEMENTING DIGITAL TECHNOLOGY IN EDUCATIONAL
INSTITUTION ADMINISTRATION BASED ON PRICIPLES OF IDDHIPADA 4 UNDER
THE OFFICE OF THE PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA 1**

¹วไลรัตน์ การะดี Waleerat Karadee ²พระครูกิตติญาณวิสิฐ Phrakhrukittiyanawisit
³พระมหาญาณวัฒน์ ฐิตวาทมโน PhramahaYannawat Thitavaddhano
^{1, 2, 3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author E-mail: waleeratpts@gmail.com

Article Received: May 24, 2025. Revised: June 18, 2025. Accepted: June 21, 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 2) ศึกษาวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ 3) เสนอแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยการ ใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 226 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ บริหารงานวิชาการ บริหารงานทั่วไป บริหารงานบุคคลและบริหารงานงบประมาณ ตามลำดับ 2) วิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 เป็นแนวทางการบริหารครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ (1) วิชาการ พัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการสอนออนไลน์ วัสดุ และอบรมครู (2) งบประมาณ ใช้ระบบบริหารงบประมาณและจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม (3) บุคลากร จัดทำฐานข้อมูลออนไลน์ ส่งเสริมเทคโนโลยีบริหารอัตรากำลังและพัฒนาทักษะบุคลากร (4) งานทั่วไป ใช้ระบบรับ-ส่งหนังสือราชการ อิเล็กทรอนิกส์ บริหารอาคารสถานที่และพัฒนาเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ แนวทางนี้สอดคล้องกับหลักอิทธิบาท 4 ได้แก่ ฉันทะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างวิสัยทัศน์และการรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร วิริยะ ซึ่งมุ่งเน้นการกำหนดบทบาทหน้าที่และการบริหารงบประมาณ จิตตะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และวิมังสา ซึ่งเน้นการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารสถานศึกษา 3) แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ประกอบด้วย (1) บริหารงานวิชาการ กำหนดแนวทางที่ครอบคลุมรอบด้าน โดยสร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน

และรับฟังความคิดเห็นของครูและนักเรียนเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ (ฉันทะ) จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนการพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนเพื่อยุติการใช้เทคโนโลยี (วิริยะ) จัดสรรทรัพยากรและพัฒนาทักษะครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูมีความเอาใจใส่ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ (จิตตะ) นิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาต่อไป (วิมังสา) (2) บริหารงานงบประมาณ การมีวิสัยทัศน์ร่วมและการเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อสร้างความพึงพอใจ (ฉันทะ) ตามด้วยการมอบหมายงานและจัดสรรงบประมาณเพื่อความเพียร (วิริยะ) การจัดหาเครื่องมือที่เหมาะสมและการพัฒนาบุคลากรด้วยความใส่ใจ (จิตตะ) และปิดท้ายด้วยการติดตามประเมินผลและเผยแพร่เพื่อการพิจารณาปรับปรุง (วิมังสา) (3) บริหารงานบุคคล สร้างความพอใจให้บุคลากรโดยให้มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ (ฉันทะ) มอบหมายผู้รับผิดชอบและจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้การดำเนินงานต่อเนื่อง (วิริยะ) จัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและพัฒนาทักษะบุคลากรอย่างต่อเนื่อง (จิตตะ) นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และนำผลมาปรับปรุงพัฒนา (วิมังสา) (4) บริหารงานบริหารทั่วไป การสร้างความพอใจและยอมรับการใช้เทคโนโลยีโดยกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วม (ฉันทะ) ทำให้การดำเนินงานเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยการมอบหมายหน้าที่และจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสม (วิริยะ) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการจัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและพัฒนาบุคลากร (จิตตะ) ปรับปรุงและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานจากการนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ (วิมังสา)

คำสำคัญ: เทคโนโลยีดิจิทัล, การบริหารสถานศึกษา, อธิปไตย 4

Abstract

This research article aimed to 1) study the status of digital technology usage in school administration under the Office of the Primary Educational Service Area 1, Pathum Thani, 2) study the method of using digital technology in school administration according to the principle of the Four Bases of Power under the Office of the Primary Educational Service Area 1, Pathum Thani, and 3) propose guidelines for the use of digital technology in school administration according to the principle of the Four Bases of Power under the Office of the Primary Educational Service Area 1, Pathum Thani. This research was a mixed-method research. Quantitative data were collected using a questionnaire on a sample group of 226 administrators and teachers. Data were analyzed using the mean and standard deviation. Qualitative research was conducted by interviewing 7 qualified persons. Data were analyzed using content analysis.

The research results found that 1) The status of using digital technology in the administration of educational institutions under the Office of the Primary Educational Service Area, Pathum Thani Area 1, overall and in each aspect, the opinions were at a high level, namely, academic administration, general administration, personnel administration, and budget administration, respectively. 2) The method of using digital technology in the administration of educational institutions according to the principles of the Four Bases of Power was a comprehensive administration guideline for four aspects: (1) Academic,

developing technology for online teaching, evaluation, and teacher training; (2) Budget, using an integrated budget management system and allocating resources appropriately; (3) Personnel, creating an online database, promoting technology for workforce management, and developing personnel skills; (4) General work, using an electronic official document receiving-sending system, managing buildings and premises, and developing a public relations website. This approach was in line with the four principles of Iddhipāda: Chanda, which was related to creating a vision and listening to the opinions of personnel; Viriya, which focused on defining roles and responsibilities and budget management; Chitta, which was related to developing human resources and using technology effectively; and Vimaṇsā, which focused on monitoring and evaluating operations to improve and develop the use of digital technology for maximum benefit in school administration. 3) Guidelines for using digital technology in school administration according to the four principles of Iddhipāda under the Office of the Primary Educational Service Area 1, Pathum Thani, consisted of (1) Academic administration, setting comprehensive guidelines by creating a clear vision and listening to the opinions of teachers and students to create satisfaction (Chanda); Allocating budgets and supporting the development of digital media to promote diligence in using technology (Viriya); Allocating resources and continuously developing teachers' skills so that teachers were attentive to the use of technology (Chitta); Supervising, monitoring, and systematically evaluating the use of technology in order to use the results for further improvement and development (Vimaṇsā); (2) Budget administration shared vision and opened to feedback to create satisfaction (Chanda), followed by delegation of tasks and budget allocation for effort (Viriya), providing appropriate tools and developing personnel with care (Chitta), and concluding with monitoring, evaluation and dissemination for consideration and improvement (Vimaṇsā). (3) Human resource management, creating satisfaction for personnel by having them participate in setting the vision (Chanda), assigning persons in charge and allocate sufficient budget for continuous operation (Viriya), providing appropriate technology and continuously develop personnel skills (Chitta), supervise, monitor, evaluate, and use the results for improvement (Vimaṇsā), and (4) general administration, creating satisfaction and acceptance of the use of technology by setting a clear vision and allowing personnel to participate (Chanda), making the operation systematic and continuous by delegating responsibilities and allocating an appropriate budget (Viriya), supporting the effective use of technology by providing appropriate technology and developing personnel (Chitta), regularly improving and publicize the results of the operations from monitoring, evaluation and assessment (Vimaṇsā).

Keywords: Digital Technology, Educational Institution Administration, Four Iddhipāda

บทนำ

ในยุคที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว องค์กรที่สามารถปรับตัวและเตรียมความพร้อมเพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้เร็วเท่าไรย่อมมีความได้เปรียบมากกว่านั้น องค์กรทางการศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญต่อชาติ “เพราะการศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ” ได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกันและโรคอุบัติใหม่ เช่น โควิด-19 กลายเป็นแรงผลักดันบังคับให้เกิดการปรับตัวและนำมาซึ่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมรูปแบบการศึกษาใหม่ๆ ที่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเองด้วยรูปแบบที่แตกต่างกลายเป็นโมเดลใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ทั่วโลกการเตรียมความพร้อมในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงผลักดันให้ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีศักยภาพในการบริหาร การศึกษาและการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล รวมถึงภาวะผู้นำยุคดิจิทัลซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรทางการศึกษาอันจะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (ปยุตติฐาน มาเชค, 2565)

สถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษา ทำให้พฤติกรรมการใช้ชีวิตของผู้คน ผู้เรียนและการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาและการจัดการศึกษาอย่างมากมาย เนื่องจากความรู้ในทุกวันนี้สามารถแสวงหาได้ง่ายขึ้น การเรียนรู้ในยุคนี้จึงไม่ใช่การเรียนรู้เพื่อท่องจำ แต่เป็นการเรียนรู้เพื่อรู้และรู้เพื่อนำไปใช้ได้ รวมทั้งการส่งเสริมให้มีทักษะความสามารถที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อที่จะได้มีความสนใจในการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา สามารถนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้สถานศึกษามีความทันสมัยและสามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพในทุกๆ ด้าน หลักการแนวคิดใหม่ๆ ด้านการบริหารองค์กรจึงเป็นเรื่องสำคัญทำให้ผู้เขียนสนใจเขียนเรื่องการบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงสำคัญทางการศึกษาในยุคดิจิทัล แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและการบริหารองค์กรทางการศึกษา องค์กรดิจิทัล การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล การบริหารเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทุกภาคส่วนล้วนให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปใช้ในการบริหารจัดการด้วยกันทั้งสิ้น โดยเฉพาะในหน่วยงานสถานศึกษาก็ได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลใช้ในการบริหารงานหลายๆ ด้านเช่นด้านบริหารงานวิชาการ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านบริหารงานงบประมาณ และด้านบริหารงานทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) ถือเป็นขอบข่ายภารกิจหลักของการบริหารสถานศึกษาทุกระดับ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้อง ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความพร้อมในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษารวบรวมหาข้อมูลพบว่า เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการบริหารการศึกษา แต่สภาพการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารของสถานศึกษายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เกิดจากงบประมาณที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินมีไม่เพียงพอในการจัดซื้อเครื่องมือและชุดอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ส่วนงบประมาณสนับสนุนในการสร้างห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านวัสดุ

ครุภัณฑ์สำนักงานยังต้องการให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีจำนวนเพียงพอ ปัญหาในเรื่องความพร้อมของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตลอดจนสื่อซอฟต์แวร์ที่จะใช้งาน รวมทั้งจำนวนบุคลากรในสถานศึกษามีน้อยและสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการกล่าวถึงปัญหาการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาในด้านการพัฒนาการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้ และความสามารถของบุคลากรในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา ดังนั้น ปัญหาการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีมีสองประการ คือ ข้อจำกัดต่างๆ ของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และข้อจำกัดของผู้ใช้ การพัฒนาองค์กรเริ่มให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในหน่วยงานให้ทันสมัย และเอื้อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการให้มากที่สุดจึงทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงครุภัณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศบางครั้งเกิดปัญหาครุภัณฑ์ต่างๆ ไม่มีคุณภาพ เกิดความชำรุดเสียหาย งบประมาณในการบริหารด้านนี้ไม่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเป็นผู้ที่สนใจใฝ่เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะสามารถแนะนำและกระตุ้นบุคลากรให้เรียนรู้และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทิพวัลย์ นนทเกท, 2559) ดังนั้น หากมีการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหานี้ก็อาจเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ โดยเฉพาะหลักอริยบท 4 เป็นหลักธรรมที่ไม่เคยล้าสมัยหรือหลักธรรมอันเป็นหลักแห่งความสำเร็จ หรือทางแห่งความสำเร็จ 4 ประการ เป็นหลักความสำเร็จ ปฏิบัติตามหลักธรรม ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จแห่งกิจการที่เรียกว่า อริยบท (ธรรมให้ถึงความสำเร็จ) มี 4 ข้อ คือ 1) ฉันทะ รักงาน (การเห็นคุณค่าความรักความพอใจ) คือ มีใจรัก พอใจจะทำสิ่งนั้นและทำด้วยใจรัก ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดีแห่งกิจหรืองานที่ทำมิใช่สักว่าทำพอให้เสร็จๆหรือเพียงเพราะอย่างไรได้รางวัลหรือผลกำไร 2) วิริยะ สู้งาน (ความเพียร เห็นเป็นความท้าทาย ใจสู้ขยัน) คือ พากเพียรทำขยันหมั่นประกอบ หมั่นกระทำสิ่งนั้นด้วยความพยายามเข้มแข็งอดทน เอาธุระ ไม่ทอดทิ้ง ไม่ทอดยถ่ ก้าวไปข้างหน้าจนกว่าจะประสบความสำเร็จ 3) จิตตะ ใส่ใจงาน (ความคิด อุทิศตัวต่องาน ใจจดจ่อ จริงจัง) คือ เอาจิตผูกใฝ่ ตั้งจิตรับรู้ในสิ่งทำ และทำสิ่งนั้นด้วยความคิดไม่ปล่อยจิตใจให้ฟุ้งซ่านเลื่อนลอย ใช้ความคิดในเรื่องนั้นบ่อยๆ เสมอๆ ทำกิจหรืองานนั้นอย่างอุทิศตัวอุทิศใจ และ 4) วิมังสา ทำงานด้วยปัญญา (ไตร่ตรอง พิสูจน์ทดสอบ ตรวจสอบ ตรวตรวจ ประปรุงแก้ไข) ใช้ปัญญาสอบสวน คือ หมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผล และตรวจสอบข้อยิ่งหย่อนเกินเลยบกพร่องขัดข้องในสิ่งที่ทำนั้น โดยรู้จักทดลอง วางแผน วัดผล คิดค้นวิธีแก้ไขปรับปรุงเป็นต้นเพื่อจัดการและดำเนินงานนั้นให้ได้ผลดียิ่งขึ้นไป (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต), 2545)

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอริยบท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เพื่อจะได้ทราบสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานของสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2. เพื่อศึกษาวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

3. เพื่อเสนอแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีโดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครูผู้รับผิดชอบงานบริหารทั้ง 4 ด้านของโรงเรียน ด้านละ 1 คน จาก 102 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 510 คน และมีกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เปรียบเทียบตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) จำนวน 226 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง จำนวน 7 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม มีการสร้างแบบสอบถามดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารการศึกษา ข้อมูลสถานศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัย 3) ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย 4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาความเหมาะสมของภาษาว่ามีความครอบคลุมหรือไม่ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถาม 5) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เป้าหมาย (Try Out) จำนวน 30 ชุด ไปทดลองกับครูโรงเรียนวัดหอมเกร็ด (ไพศาลประชานุกูล) เพื่อหาค่า Cronbach's Alpha ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.968 6) ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเกิร์ต (Likert)

3.2 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีประเด็นคำถามแบบปลายเปิด โดยมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับศึกษาวิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ การวิเคราะห์แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านบริหารงานวิชาการ รองลงมาคือ ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านบริหารงานบุคคล และด้านบริหารงานงบประมาณ ตามลำดับ ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	n = 226			
	ระดับความคิดเห็นผู้บริหารและครูผู้สอน			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านบริหารงานวิชาการ	4.05	0.80	มาก	1
2. ด้านบริหารงานงบประมาณ	3.89	0.86	มาก	4
3. ด้านบริหารงานบุคคล	4.03	0.81	มาก	3
4. ด้านบริหารงานทั่วไป	4.04	0.81	มาก	2
ภาพรวม	4.01	0.82	มาก	

2. วิธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2.1 ด้านบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย ความพอใจ (ฉันท์) กำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน สื่อสารวิสัยทัศน์นั้นให้บุคลากรทุกคนเข้าใจและเห็นความสำคัญ ความเพียร (วิริยะ) มอบหมายให้ผู้รับผิดชอบแต่ละงานอย่างชัดเจนความเอาใจใส่ (จิตตะ) พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ความไตร่ตรอง (วิมังสา) นิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง สรุปประเมินผล ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

2.2 ด้านบริหารงานงบประมาณ ประกอบด้วย ความพอใจ (ฉันท์) เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณ ความเพียร (วิริยะ) จัดตั้งคณะทำงานหรือมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จัดอบรมให้บุคลากรมีความรู้และทักษะในการใช้ซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานงบประมาณ ความเอาใจใส่ (จิตตะ) จัดหาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานในงานงบประมาณ จัดอบรมให้บุคลากรมีความรู้และทักษะในการใช้ซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานงบประมาณ ความไตร่ตรอง (วิมังสา) ติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2.3 ด้านบริหารงานบุคคล ประกอบด้วย ความพอใจ (ฉันท์) สร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน รับฟังความคิดเห็น ความเพียร (วิริยะ) มอบหมายผู้รับผิดชอบชัดเจน จัดสรรงบประมาณเพียงพอ ความเอาใจใส่ (จิตตะ) จัดสรรทรัพยากรเหมาะสม พัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ความไตร่ตรอง (วิมังสา) นิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง สรุปประเมินผลและประชาสัมพันธ์

2.4 ด้านบริหารงานบริหารงานทั่วไป ประกอบด้วย ความพอใจ (ฉันท์) สร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานทั่วไป วิริยะ (ความเพียร) พัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ส่งเสริมการเรียนรู้และปรับตัว สนับสนุนและให้กำลังใจ จิตตะ (ความเอาใจใส่) เตรียมความพร้อมและรับมือกับอุปสรรคที่

อาจเกิดขึ้น สร้างการมีส่วนร่วมและความเข้าใจในประโยชน์ของเทคโนโลยี สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษาอื่น วิมังสา (ความไตร่ตรอง) ประเมินความคุ้มค่าและความปลอดภัยของเทคโนโลยี วัดผลและประเมินผลกระทบอย่างต่อเนื่อง

3. แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีแนวทางดังนี้

3.1 ด้านบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 1) ความพอใจ (ฉันทะ) ได้แก่ การสร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานวิชาการและรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้ในงานวิชาการ 2) ความเพียร (วิริยะ) ได้แก่ มีจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดซื้ออุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ และการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ มีการสนับสนุนการพัฒนาสื่อและเครื่องมือดิจิทัลสำหรับงานวิชาการ 3) ความเอาใจใส่ (จิตตะ) ได้แก่ จัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในงานวิชาการ พัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีในงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง 4) ความไตร่ตรอง (วิมังสา) ได้แก่ การนิเทศติดตามการใช้เทคโนโลยีในงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง ประเมินผลการใช้เทคโนโลยีในงานวิชาการและนำผลมาปรับปรุงพัฒนา

3.2 ด้านบริหารงานงบประมาณ ประกอบด้วย 1) ความพอใจ (ฉันทะ) ได้แก่ มีสร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน กำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณที่สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา และสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจถึงประโยชน์และผลกระทบเชิงบวกที่จะเกิดขึ้น รับฟังความคิดเห็นโดยเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณและจัดทำแบบสำรวจหรือการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับซอฟต์แวร์, อุปกรณ์, และการฝึกอบรมที่ต้องการ 2) ความเพียร (วิริยะ) ได้แก่ (1) การมอบหมายผู้รับผิดชอบชัดเจน มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณ เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและจัดตั้งคณะทำงานหรือมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (2) จัดสรรงบประมาณเพียงพอ มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดซื้อซอฟต์แวร์, อุปกรณ์, และการฝึกอบรมที่จำเป็นสำหรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณ จัดทำแผนงบประมาณระยะยาวสำหรับการบำรุงรักษาและอัปเดตระบบเทคโนโลยี 3) ความเอาใจใส่ (จิตตะ) ได้แก่ จัดสรรทรัพยากรเหมาะสมโดยจัดหาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานในงานงบประมาณ เช่น โปรแกรมบัญชีสำเร็จรูป, ระบบจัดการพัสดุ, และคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดเตรียมระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีความเสถียรและปลอดภัย 4) ความไตร่ตรอง (วิมังสา) ได้แก่ ติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อน สรุปผลการประเมินและนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณ

3.3 ด้านบริหารงานบุคคล ประกอบด้วย 1) ความพอใจ (ฉันทะ) ได้แก่ กำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา และสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจถึงประโยชน์และผลกระทบเชิงบวกที่จะเกิดขึ้น เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานบุคคล จัดทำแบบสำรวจหรือการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูล, ซอฟต์แวร์, อุปกรณ์, และการฝึกอบรมที่ต้องการ 2) ความเพียร (วิริยะ) ได้แก่ กำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานบุคคล เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ จัดตั้งคณะทำงานหรือ

มอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดซื้อซอฟต์แวร์, อุปกรณ์, และการฝึกอบรมที่จำเป็นสำหรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานบุคคล 3) ความเอาใจใส่ (จิตตะ) ได้แก่ จัดหาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานในงานบริหารงานบุคคล เช่น ระบบฐานข้อมูลบุคลากรและสถานศึกษาออนไลน์, ซอฟต์แวร์บริหารอัตราค่าจ้าง, และคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ จัดเตรียมระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีความเสถียรและปลอดภัย จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการใช้เทคโนโลยีแก่ผู้บริหารและบุคลากรที่มีอายุมาก เพื่อเสริมสร้างทักษะในการทำงานในยุค 4.0 ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคลากร 4) ความไตร่ตรอง (วิมังสา) ได้แก่ ติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานบุคคลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อน จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุงการดำเนินงาน สรุปผลการประเมินและประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ นำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานบุคคล

3.4. ด้านบริหารงานทั่วไป ประกอบด้วย 1) ความพอใจ (ฉันทะ) ได้แก่ กำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานทั่วไปที่สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา และสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจถึงประโยชน์และผลกระทบเชิงบวกที่จะเกิดขึ้น เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานทั่วไป 2) ความเพียร (วิริยะ) กำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานทั่วไป เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ จัดตั้งคณะทำงานหรือมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดซื้อซอฟต์แวร์, อุปกรณ์, และการฝึกอบรมที่จำเป็นสำหรับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานทั่วไป จัดทำแผนงบประมาณระยะยาวสำหรับการบำรุงรักษาและอัปเดตระบบเทคโนโลยี 3) ความเอาใจใส่ (จิตตะ) ได้แก่ จัดหาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานในงานบริหารงานทั่วไป เช่น ระบบคลาวด์, ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์, และคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ จัดเตรียมระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีความเสถียรและปลอดภัย จัดอบรมให้บุคลากรมีความรู้และทักษะในการใช้ซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารงานทั่วไป ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคลากร 4) ความไตร่ตรอง (วิมังสา) ได้แก่ ติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานทั่วไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อน จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุงการดำเนินงาน สรุปผลการประเมินและประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ นำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาแผนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานบริหารงานทั่วไป

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยมีการอภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านบริหารงานวิชาการต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดทำพัฒนาหลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ จัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิชาการสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนาวดีเที่ยงตรง (2564) ที่พบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ Facebook Youtube Google Line เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของนฤตล มะโนศรี (2565) ที่พบว่า ควรมีการส่งเสริมให้ครูรู้จักใช้เทคโนโลยีและมีการวัดผลประเมินผลนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีการไตร่ตรองการปฏิบัติงานในด้านของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและระบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีการประชุมวางแผนทบทวนด้านการนิเทศและการวัดผลประเมินผลให้เป็นระบบ

1.2 ด้านบริหารงานงบประมาณต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารและประสานงานด้านการเงิน การจัดทำเอกสารทางการเงิน และการรายงานงบประมาณเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อบริหารจัดการพัสดุและทรัพย์สิน รวมถึงการวางแผนและจัดสรรงบประมาณเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของพระสุทธิพงษ์ สุเมธโส (งอกกลาง) (2561) ที่พบว่า การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันตามหลักอิทธิบาท 4 ควรมีความพอใจในการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในภายในสถานศึกษา

1.3 ด้านบริหารงานบุคคลต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการค่าตอบแทนและสวัสดิการของบุคลากรอย่างโปร่งใส การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร รวมถึงการแจ้งข่าวสารและจัดการข้อมูลเกี่ยวกับงานบุคคล นอกจากนี้ ยังมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการข้อมูลการลา การบริหารเอกสารบุคลากร การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชราภา โพธิ์อ่อง (2561) ที่พบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในทุกขั้นตอนของการสรรหาบุคลากร โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการสรรหาบุคลากรอยู่ในระดับสูงและสูงมาก โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital HR) มาใช้ในการสรรหาบุคลากรส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพในการสรรหาบุคลากรทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านคุณภาพของงาน ด้านปริมาณงาน (ผู้สมัคร) และด้านระยะเวลา

1.4 ด้านบริหารงานบริหารทั่วไปต่อสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทั้งด้านการประชาสัมพันธ์ ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ การจัดการและประเมินผลการดำเนินงาน การสื่อสารภายในองค์กร ตลอดจนการจัดการข้อมูลและเอกสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของวรวิทย์ หล้าจะนะ และคณะ (2567) ที่พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการศึกษาวិธีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 พบว่า แนวทางการบริหารครอบคลุม 4 ด้านได้แก่ วิชาการ งบประมาณ บุคลากร งานทั่วไป บูรณาการกับหลักอิทธิบาท 4 เป็นการสร้างวิสัยทัศน์และการรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร มุ่งเน้นการกำหนดบทบาทหน้าที่และการบริหารงบประมาณ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อ

ปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤตล มะโนศรี (2565) พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตหลักเมืองเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู ทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการบริหารงานตามหลักฉันทะ พึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้ประสบผลสำเร็จ รู้จักการวิเคราะห์ จัดทำและนำหลักสูตรไปใช้ ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ด้านการบริหารงานตามหลักวิริยะ มุ่งมั่นที่จะดำเนินงานวิชาการด้วยความเพียรพยายามด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นจริง ส่งเสริมให้ครูรู้จักใช้เทคโนโลยีและมีการวัดผลประเมินผลนักเรียนอย่างเป็นระบบ 3) ด้านการบริหารงานตามหลักจิตตะ มีใจจดจ่อและมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ ส่งเสริมครูให้ทุ่มเทและมีความรับผิดชอบ มุ่งพัฒนาให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ 4) ด้านการบริหารงานตามหลักวิมังสา ไตร่ตรองการปฏิบัติงานในด้านของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและระบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีการประชุมวางแผนทบทวนด้านการนิเทศและการวัดผลประเมินผลให้เป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของชนากร ศาสตร์สกุล, บุญเชิด ขำนิศาสตร์ และพระมหาญาณวฑฺฒน์ ฐิตวฑฺฒโน (2567) ที่กล่าวว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา เป็นแนวคิดการนำหลักพุทธธรรม คือ อิทธิบาท 4 (ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา) เพื่อบูรณาการกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา รวมถึงการครองงาน ครองตนตามแนวพุทธธรรม ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันต้องมีรูปแบบกลยุทธ์ในการบริหารจัดการการศึกษาควบคู่กับคุณธรรมจริยธรรมเป็นพื้นฐานเพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการคิดและการบริหารจัดการแบบใหม่ให้สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยผู้นำระดับสูงขององค์กรหรือผู้บริหารสถานศึกษา เป็นบุคคลที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในทุกขั้นตอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรมและการคิดเป็นทำเป็น เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และสอดคล้องกับแนวคิดของสุภัทสรุวันทมาตย์ และพระมหาญาณวฑฺฒน์ ฐิตวฑฺฒโน (2566) ที่กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้สู่การพัฒนานวัตกรรมผู้เรียนร่วมกับหลักอิทธิบาท 4 เป็นการสร้างรูปแบบการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดค้นพัฒนานวัตกรรมของตนเองขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการทักษะในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ประกอบด้วย 3 ทักษะ ดังนี้ 1) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม 2) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี 3) ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน สำหรับรูปแบบการเรียนรู้สู่การพัฒนานวัตกรรมผู้เรียนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้นั้น ผู้เขียนได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้สู่การพัฒนานวัตกรรมนักเรียนขึ้นมา คือ SUPAT Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) Searching for Information สืบค้นความรู้ ข้อมูลสารสนเทศ 2) Understanding การทำความเข้าใจ สรุปเป็นความคิดรวบยอด 3) Planning and Practice วางแผนการดำเนินงานออกแบบนวัตกรรม และฝึกปฏิบัติ 4) Applying the innovation นำนวัตกรรมที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ 5) Transfer innovation to public เผยแพร่นวัตกรรมสู่ชุมชนและสังคม ในการใช้รูปแบบการเรียนรู้สู่การพัฒนานวัตกรรมผู้เรียน SUPAT Model จะต้องนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการร่วมกับหลักพุทธธรรม คือ อิทธิบาท 4 ซึ่งเป็นหลักธรรมแห่งความสำเร็จ อิทธิบาท 4 ประกอบด้วย 1) ฉันทะ คือ พอใจรักใคร่ในการศึกษาเล่าเรียน 2) วิริยะ คือ ความเพียรในการศึกษาเล่าเรียน 3) จิตตะ คือ เอาใจฝึกฝนในการศึกษาเล่าเรียนไม่ว่างธุระ 4) วิมังสา คือ หมั่นตรองพิจารณาเหตุผลในสิ่งนั้น

3. ผลการเสนอแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ด้านบริหารงานวิชาการ สามารถดำเนินการได้ตามหลักอิทธิบาท 4 คือควรมีการกำหนดแนวทางที่ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งการสร้างวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและการรับฟังความคิดเห็นของครูและนักเรียน เพื่อให้เกิดความพอใจ (ฉันทะ) ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณและสนับสนุนการพัฒนาสื่อดิจิทัลเพื่อส่งเสริมความเพียร (วิริยะ) นอกจากนี้ ยังมีการจัดสรรทรัพยากรและพัฒนาทักษะครูอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความเอาใจใส่ (จิตตะ) และมีการนิเทศติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาอย่างเป็นระบบตามหลักความไตร่ตรอง (วิมังสา) สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤตล มะโนศรี (2565) พบว่า แนวทางการบริหารงานวิชาการตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรที่จะมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานวิชาการด้วยความเพียรพยายามด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นจริง ส่งเสริมให้ครูรู้จักใช้เทคโนโลยีและมีการวัดผลประเมินผลนักเรียนอย่างเป็นระบบ

3.2 ด้านบริหารงานงบประมาณ สามารถดำเนินการได้ตามหลักอิทธิบาท 4 คือการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความพอใจ (ฉันทะ) ต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในงานงบประมาณ ขณะเดียวกัน มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดความเพียร (วิริยะ) ในการดำเนินงาน นอกจากนี้ การจัดหาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมถึงการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ (จิตตะ) ในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และสุดท้าย การนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการสรุปและประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน ช่วยให้เกิดการไตร่ตรอง (วิมังสา) สอดคล้องกับงานวิจัยของพระจิตกร กิตติปัญญา (สินอินแก้ว) (2559) ที่พบว่า ผู้บริหารจะต้องรู้จักประสานงานกับบุคลากรในองค์กรให้บุคลากรรู้จักการทำงานเป็นทีม มีการสอบถามความก้าวหน้าในการทำงาน รวมทั้งให้การช่วยเหลือสนับสนุนในการทำงานและบุคลากรมีความขยันหมั่นเพียรทำงานในสิ่งที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งจนสำเร็จลุล่วงด้วยดีและมีประสิทธิภาพ

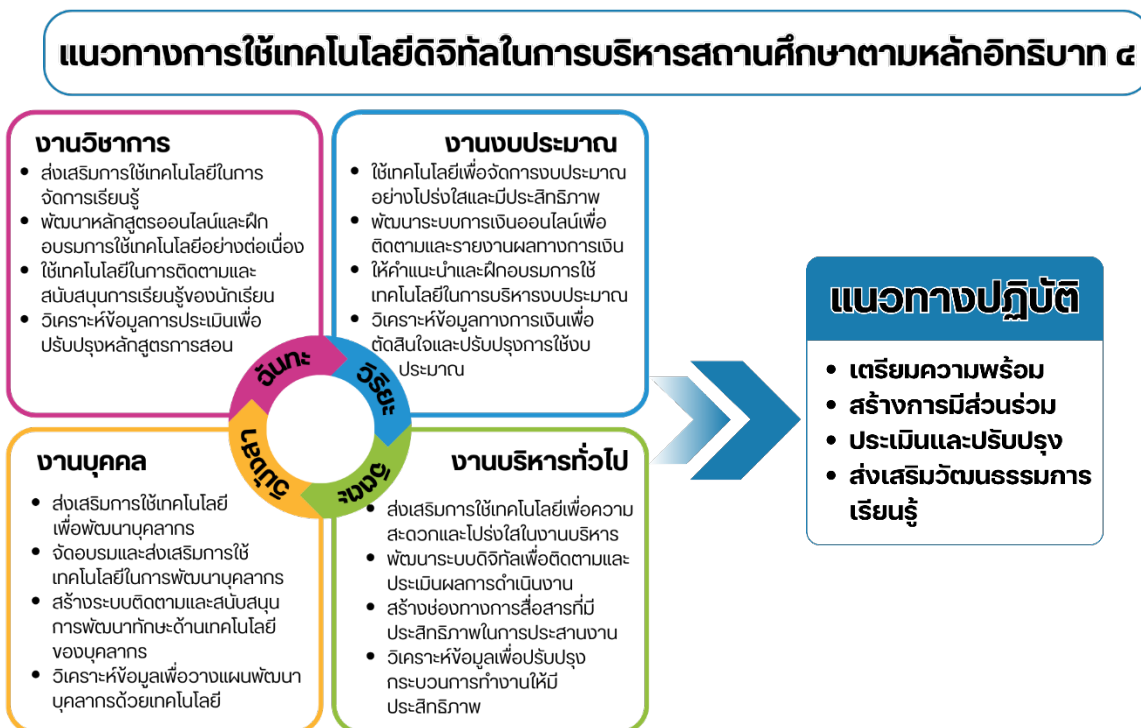
3.3 ด้านบริหารงานบุคคล สามารถดำเนินการได้ตามหลักอิทธิบาท 4 โดยการจัดหาซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมถึงการพัฒนาทักษะของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง การนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดสอดคล้องกับงานวิจัยของพระภิกษุ กนต์ลีโล (สิงมาดา) (2563) พบว่า แนวทางการส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 นำหลักธรรมเกี่ยวกับหลักอิทธิบาท 4 บูรณาการเข้ากับทุกกิจกรรมภายในสถานศึกษา โดยการร่วมมือร่วมใจกันวางแผนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในเชิงประจักษ์ สามารถพิสูจน์ผลสำเร็จเป็นรูปธรรมได้

3.4 ด้านบริหารงานบริหารทั่วไป สามารถดำเนินการได้ตามหลักอิทธิบาท 4 โดยการกระตุ้นให้เกิดการยอมรับการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ การมอบหมายหน้าที่และการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม ช่วยให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบและต่อเนื่อง การจัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น ระบบคลาวด์และสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรผ่านการอบรม ในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและการนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งนำผลที่ได้มาปรับปรุงและประชาสัมพันธ์ เพื่อให้มั่นใจว่าการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้สามารถตอบสนองความต้องการของสถานศึกษาได้อย่างแท้จริงสอดคล้องกับงานวิจัยของพระสุทธิพงษ์ สุเมธโส (จอกกลาง) (2561)

พบว่า การบริหารสถานศึกษายุค 4.0 ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30 ควรพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันตามหลักอิทธิบาท 4 ควรมีความพอใจในการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในภายในสถานศึกษา

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นการประยุกต์ใช้หลักธรรมทั้ง 4 ประการ ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยการสร้างความรักและความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ฉันทะ แรงบันดาลใจและความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการบริหารสถานศึกษา วิริยะ ความพยายามและความขยันในการเรียนรู้และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จิตตะ ความใส่ใจและมุ่งมั่นในการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน วิมังสา การวิเคราะห์ ประเมินผล และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ผู้วิจัยสรุปเป็นองค์ความรู้ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัยมีอธิบายว่า

แนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาโดยอิงหลักอิทธิบาท 4 ซึ่งประกอบด้วย ฉันทะ แรงบันดาลใจและความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการบริหารสถานศึกษา วิริยะ ความพยายามและความขยันในการเรียนรู้และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จิตตะ ความใส่ใจและมุ่งมั่นในการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน วิมังสา การวิเคราะห์ ประเมินผล และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา โดยเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับงานด้านวิชาการ งบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการดำเนินงาน การวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตร ติดตามและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการสอน นอกจากนี้ยังเน้นการใช้เทคโนโลยีในการจัดการงบประมาณอย่างโปร่งใส พัฒนาระบบการเงินออนไลน์, และวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินเพื่อการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ในด้านการบริหารบุคคล เทคโนโลยีถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนาบุคลากรผ่านการฝึกอบรมและการสร้างระบบติดตามและสนับสนุนการพัฒนาทักษะ ในส่วนของการบริหารทั่วไป เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มความสะดวกและโปร่งใสในการดำเนินงาน สร้างช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงาน การวิจัยยังเน้นแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ได้แก่ การเตรียมความพร้อม การสร้างการมีส่วนร่วม การประเมินและปรับปรุง และการส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ ซึ่งทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัลดำเนินงาน โดยมีแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ได้แก่ การเตรียมความพร้อม สร้างการมีส่วนร่วม ประเมินและปรับปรุง รวมถึงส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรพัฒนาและใช้ระบบสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานย่อยภายในสถานศึกษา เช่น ระบบงบประมาณ ระบบบริหารงานบุคคล และระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่เหมาะสม

1.2 ออกแบบและพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อช่วยให้โรงเรียนสามารถบริหารจัดการข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ ลดภาระงานที่ซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

1.3 สนับสนุนการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยี โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เสนอแนวทางและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบที่ใช้ รวมถึงให้การสนับสนุนในการเรียนรู้และปรับตัวผ่านการอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นิเทศและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดแนวทางการติดตามผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานโรงเรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงการดำเนินงาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบแนวทางปฏิบัติและนำไปสู่การพัฒนานโยบายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาผลกระทบของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการด้านต่างๆ เช่น ประสิทธิภาพการบริหารงาน ความพึงพอใจของบุคลากร และผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาระบบที่เหมาะสม

2.3 ควรศึกษาอุปสรรคและข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยี เช่น ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากรที่ขาดทักษะ และงบประมาณที่ไม่เพียงพอ เพื่อหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงาน

2.4 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระบบและซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมกับการบริหารงานสถานศึกษาไทย เพื่อออกแบบแพลตฟอร์มที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้จริง

เอกสารอ้างอิง

- ชนากกร ศาสตร์สกุล, บุญเชิด ชำนิศาสตร์ และพระมหาญาณวัฒน์ ฐิตวฑฒโน. (2567). พุทธวิธีการบริหารวิชาการในสถานศึกษา. วารสารบรรณการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์, 5(3), 723.
- ทิพวัลย์ นนทเกท. (2559). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์, 3(1), 49.
- นฤดล มะโนศรี. (2565). การบริหารงานวิชาการตามหลักอิทธิบาท 4 ของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตหลักเมืองเลย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- บุญณัฐฐา มาเชค. (2567). การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตโต). (2545). ธรรมญูชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 46. กรุงเทพมหานคร: กรมศาสนา.
- พระจิตกร กิตติปัญญา (สินอินแก้ว). (2559). การส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอศรีธาตุ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 2. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสุทธิพงษ์ สุเมธโส (งอกลาภ). (2561). การบริหารสถานศึกษายุค 4.0 ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระอภิรักษ์ กนตสโล (สิงมاتا). (2563). การบริหารสถานศึกษาตามหลักอิทธิบาท 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอนาดูน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มิ่งขวัญ อินตะพิงค์ (และคณะ) (2567). การบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา กลุ่มการศึกษา สงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่. วารสารมจรอุบลปริทรรศน์, 9(1), 1,127-1,128.

- วรวิทย์ หล้าจะนะ และคณะ. (2567). สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง. การประชุมหาดใหญ่ วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 11. แหล่งที่มา <https://www.hu.ac.th/conference/proceedings/2020/doc> สืบค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2567.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. แหล่งที่มา <http://www.atg.go.th/law-o3.html> สืบค้นเมื่อ 13 มีนาคม 2567.
- สุภัทสรณ์ วันทมาตย์ และพระมหาญาณวัฒน์ ฐิตวาทโน. (2566). SUPAT Model: รูปแบบการเรียนรู้สู่การพัฒนาวัฒนธรรมผู้เรียนร่วมกับหลักอิทธิบาท 4 ในศตวรรษที่ 21. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 10(2), 519.
- Cronbach, Lee J. (1971). Essentials of psychological testing. 4 th ed. New York: Harper & Row.
- Kate, M. (2022). Social and academic benefits of looping primary grade students.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Likert, Rensis. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale in Reading in Attitude Theory and Measurement. New York: Wiley & Son.